

Maandag 16 juli 1917 – enige editie

Londen, 15 juli. Officieel. Aan weerskanten is het geschutvuur levendig geweest bij Armentières, Wijtschate en Nieuwpoort.

In de nacht van vrijdag op zaterdag hebben onze vliegtuigen vier belangrijke spoorwegstations en een groot rustkamp achter de vijandelijke linie gebombardeerd. Gisteren zijn er, in weerwil van het zware onweer en de storm, bommen geworpen op een vijandelijk vliegveld en een munitieopslag. Drie Duitse vliegtuigen zijn geveld en nog twee buiten ons bereik. Vijf van onze vliegtuigen worden vermist.

Berlijn, 15 juli. Officieel: Legergroep kroonprins Rupprecht. In Vlaanderen bereikte de artilleriestrijd aan de kust, evenals tussen Presinge en Wijtschate grote hevigheid. Bij Ieper hield hij ook 's nachts aan.

Men meldde ons gisteren van de Zeeuwse grens:

Tussen twaalf en een uur is in de afgelopen nacht terug een bomaanval gedaan op de omgeving van Brugge zeehaven en in de richting van Gent. Verscheidene vliegmachines vlogen boven Zeeuws-Vlaanderen.

Men meldt ons:

Hedennacht werden na middernacht vliegtuigen waargenomen boven Terneuzen.

Volgens berichten van uit België gekomen personen zijn bommen geworpen op Zelzate en is er een neergekomen, onmiddellijk bij de grens, op de suikerfabriek van Tijdgad. Er zouden 2 volwassenen en een kind gedood zijn.

Wegvoeringen in België.

Men meldt ons:

De volgende burgers zijn de 29^e juni te Brussel aangehouden en naar Holzminden (Duitsland) weggevoerd als vergeldingsmaatregel voor beweerde slechte behandeling, die Duitse burgers vanwege koloniale Belgische troepen in Afrika ondervonden hebben:

E. Kervijn, algemeen bestuurder aan het ministerie van koloniën; A. Lebrun, idem; A. Baerts, beheerder van de kas van weduwen en wezen aan het ministerie van koloniën; C. Collet, bestuurder aan het ministerie van koloniën; N. van Damme, idem; C. Clijff, idem; L. Saussez aan het ministerie van koloniën; A. van Cauwenberghe, idem; C. van Risseghem, idem; Goffin, beheerder der spoorwegen van Kongo; Hunck, beheerder der koloniale maatschappij België-Katanga; Van Gele, idem; Perier, idem; Lepreux, bestuurder van de Nationale Bank en voorzitter van de Bank van Belgisch Kongo; dr. Briant, beheerder van koloniale maatschappijen; graaf Hippolyte d'Ursel, idem; graaf John d'Oultremont, idem, groot eremaarschalk van het hof; baron Cuvelier, beheerder van koloniale maatschappijen; Halewijk, beheerder aan het ministerie van koloniën; baron de Steenhaut, beheerder der koloniale maatschappij.

De keizerlijke regering wil deze wegvoeringen wettigen door de Belgische regering te beschuldigen Duitse burgers, die niet aan de militaire dienst onderworpen waren en verbleven in het door de Belgen bezette gebied van Oost-Afrika, onrechtmatig in gevangenschap te houden.

Tegenover die beschuldiging protesteert nu de Belgische regering. Ze zegt, dat tal van geschriften in haar bezit zijn, waarin de Duitse

onderdanen uit Oost-Afrika hun dank betuigen voor de behandeling en de zorgen, die de Belgische autoriteiten voor hen over hadden.

De Belgische regering heeft, op aanvraag van vele van die Duitsers en in overeenstemming met de meesten onder hen, het grootste aantal van deze burgers in hun eigen voordeel laten overbrengen naar Europa. Die maatregel was nodig in hun eigen voordeel: inzonderheid voor de vrouwen en de kinderen zou een al te langdurig verblijf onder het klimaat aldaar noodlottig gebleken zijn.

Het overbrengen is met al de nodige voorzorgen gedaan. Van Tabora tot in Frankrijk, waar zij nu verblijven, werd de reis geheel afgelegd per boot en per spoor, en de behandeling gedurende die reis was zozeer naar de zin van de reizigers, dat daarover door dezen zelf dankbare getuigenissen afgelegd zijn.

Reeds in de maand mei II. heeft de Belgische regering aan het Duitse gouvernement voorgesteld de aldus in Europa teruggebrachte burgers uit te wisselen tegen Belgische onderdanen, die in Duitsland gevangen gehouden worden.

Op die vraag, ingegeven door een gevoel van rechtvaardigheid en menslievendheid, is geen antwoord gegeven door de Duitse regering. Tenzij men het wegvoeren van de 20 bovengenoemde Belgen als een onrechtstreekse weigering moest beschouwen.